

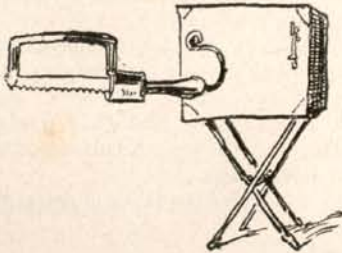
BORSSZEM JANKÓ

PÁRISI KÖZTÁRLAT ITTHON.

— Hazahozott cikkeiből rendezel Borsszem Jankó. —

I.

Nincs többé chloroform!

Muzsikával járó láb-fürész. A lefűrészzendő láb tulajdonosát ugyanis, a műtévés alatt megeredő lány muzsika, édes álomba ringatja.

Ezüst orr papiros pénzből.

Magyar pénzvizonyaink között áldásos találmány, ha bosnyák testvéreink orrunkat maguknál tartják emlékül.

Nyéri vállfűző-vért.

Csapra jár. Nagy melegekben nélkülözhetetlen.

A reklám-terjesztés netovábbja.

Forgó tábla, pingált koci, tűzfal, koczkás színházi függöny stb. mind kimerített formája már a hirdetéseknek. Az »al-hirdetések névtelen társulatának« találmánya diadalmas korszakot képez a nyilvánosság életében.

Interview Virchow-val.

— Eredeti levél. —

Berlin szept. 12.

QLVASTÁK a »*Times*?« — hogy meginterviewolta Blowitz Virchowot és mit beszélt a nagy koponyász a magyarokról? Ha Blowitz csinálhat ilyen viczet, gondoltam magamban, mért ne csinálhatnék én is ilyen blóvitzet? Kaptam magam és elmentem Virchowhoz. Mondja meg nekem koponyászati szempontból: mit tart a magyar faj jövőjéről.

Épen egy koponyával szerelmeskedett. Ugy nézte, oly gyöngéden, mint unsereins a kedvese fotografiáját eleven kiadásban.

— Mit néz ezen a koponyán tanár ur? kérdém a szokásos bevezetés után, mely azonban Virchow elmerültsége miatt elmaradt.

— Lássa ifju barátom, felelt Virchow — ezt a szép koponyát nézem. E koponya szerint tulajdonosából egy második Shakespearenek vagy Napoleonnak kellett volna válnia.

— S miért nem vált?

— Egy kis nyomás miatt itt a feje bubján, választolt a tanár sóhajtv. Nézze ezt a bubot. Az egész fej beszél. Alkotása világosan rávall egy Shakespeare-re de a koponya tulajdonosa két éves korában orra esik és megsérti feje lágját. Ime, ez a kis nyomás. Itt nyomta be koponyácskáját. — Ha az nincs — ma a világnak két Shakespeareje volna!

— Megható! kiálték fel meghatottam.

Mindketten könyeztünk.

— Amint látom, szakítám meg a csöndet, tanár ur a koponya alkotása után képes az embereket megítélni.

— Embereket! Hová gondol? Nemzeteket! Adjon nekem egy siámi koponyát s én megjövendölöm, ér-e a siámi nemzet valamit. Hol egy kaffier koponya? Öt perc alatt megtudhatja, van-e jövője a kaffier törznek.

Észerint nem is kell már nemzeteket tanulmányozni? Az ember elővesz egy koponyát és —

— Ugy van! Ép oly fölösleges, mint hust enni. Ki eszik ma hust, mikor ott a Liebig-kivonat? Ki tanulmányoz nemzetet, mikor él? A koponya a nemzetek Liebig-kivonata.

— Kérek hát véleményt a magyar nemzetről is! Kegyeskedjék megmondani, vannak-e e nemzetnek oly szellemi adományai, melyek neki jövőt biztosítanak? kérdém remegve.

A tanár ajkai körül gunyos mosoly kezdett játszani.

— Hát nem olvasta uraságod a *Times*? felelt lenézőleg.

— Vagy igen.

— Ott meg van ítéletem. De csak röviden. Ám ismerje meg bővebben és adja nemzetének tudtára. Ime vagy 50 darab koponya. Képviselek a különböző keleti népeket. Mind hitvány. Kivéve az albán koponyákat. Ó, azok az albánok! Óvák a kelet, mond a tanár gyöngéden czirógatva egy albán koponyát.

— Hát a magyarok csakugyan....? — vetém közbe megszeppenve.

— Három magyar koponyám van. Mind egyforma. Ez a nemzet nem lesz sohasem gazdag, mert, mint e koponyák mutatják, sok köztük a cassakerülő. Szellemi tehetsége kevés, mert míg más nemzetek fejüket gondolkodásra használják, ők csizmáikat fejelik meg. Feje egyáltalán ritka magyarnak van; hiszen, mint tudom, köztük csak a makacsok fejesek. Mit várhatni ily nemzettől?

S azzal odább rugta a magyar koponyákat.

Le voltam verve. Egy eszme villant meg agyamban. (Magyar koponyától váratlan valami.)

— Tanár ur, ne vegye szerénytelenségnek. Csakugyan magyar koponyák ezek?

— Kétségtől. Minden koponyámnak nevét is tudom. S ezek tiszta magyar nevű koponyák.

— Szabad kérnem?

— Az elsőnek neve Zlatuchár Jankó, a másiké Czebracsek Bogumil, ezé meg Nazdrevenyák Cziril.

Nagyot lélekzettem.

— Meg van győződve szavaim igazságáról? kérdé diadalmasan.

— Meg!

— Eltávoztam azzal a hittel, hogy Virchow amily vadakat beszél, akár Virchowaynak hihatnák.

PÁLYÁZAT.

A Szerajevóban megjelenő osztr.-magyar occupationalis hivatalos lap részére bombamentes főszerkesztő kerestetik. Katonaviselt újságírók, akik egy kis éjeli támadástól nem riadnak vissza, előnyben részesülnek. Özvegyeik, megfelelő nyugdíjban részesülnek. A pályázóknak sub »*Hivat. laposguta*« a katonai veszteségi sorozat bizottságához küldendő be: Bécs, Kriegnix-ministerium, Bismarckt, 1865. sz.

Virágos madárnyelv.

Gyors lépésekben pengeté a hexameterek nehéz lábú verseit.

*

A feledékenység mély árnyaiban tengette gondolatait.

*

Szép irálya nagyon alacsony betűkben fejté ki eszméit.

Apró hírek.

* **Milán ő „fensége,”** nem sütkérezhetvén a dicső ég sugarában, töményt szór önmagának. Nevet nem csinálhatván magának, csinál magának legalább titulust.

* * *

□ **Bihács** megtámadója, tekintettel arra, hogy sikerült neki be nem venni ez erősséget: folyamadott, hogy ezentul magát *Zách Infeliciánnak* nevezhesse.

* * *

‡ **A bosnyáktól** elvették *Klúcsot*. Jobb lett volna neki beadni.

* * *

* **Mért siet Bismarck** kibékülni a szent székkal? Attól fél t. i. a herczeg, hogy: *tarde venientibus Canossa!*

* * *

© **Nobiling**, mielőtt kivallatták volna, meghalt. S még azt írják róla a német lapok, hogy kifolyt az agyveje!

* * *

+ **A rendőség** erősen fáradoz ama szürke-kabátos egyén »létrehozásában«, aki *Tisza Kálmán* ablakát kövekkel hajgálta meg. A kabátot meg is lelték, a kövek is benne voltak még — csak az »egyén« hiányzik belőle. *Herman Otto*, ha a maga ember égéből nem telt volna már egy kis üldöztetés, szívesen vállalkoznék a gazdátlan kabát kitöltésére.

Titán Laczi a koronában.

Végreh!

Ha ha hahh!
De nem akarok magam elé vágni.

Én is boldog-ifjan ültem egykor mormoló palma-ág partján. Ah, mi édes volt szenvedni a dicsőségért! Büszke voltam ha a porus gyöngyözve gördült le homlokomon.

S míg mások hűselték *Smexiko* forrásai alatt, szomjas tüdővel szíván magukba a

hegy katlanát s az üde villákat, vagy távolabb: *Lindánál Chamonixban*, *Luciánál Lammermoorban* vagy a némánál *Porticiban* nyaraltok — én 24 R. foku szöglet alatt daloltam.

De süket füleknek irtam, pedig szívem meleg ten-tájába mártottam be stylusomat. Orárig hempergettem

tollamat agyamban, míg a rim eszembe jutott, hogy művem a tökély bélyege lengje át. Már szakítani akartam hivatásommal, de mint *katexochen* költő ezt dörgém füleimbe: *Non ego!*

Óh! . . . mint az oroslán kinek csibéit elorozza a kánya, kellett tünnöm, hogy *Gergely-Nyergely* (mert folyton *nyer*) elcsikje előlem az aranyak hitvány mamuthját! . . .

Jó, ám ismerjék el hogy ő a drámaputrah! Majd rácsap kölykeire a *Nemezis*. (Igen az is!) Most már ki-józanodtam; szívemről lehullott a hályog. Az örökös tévelyből kiségit a vörös *Ariadne-fonál* és csinállok, mint *Párisban* szokták mondani, *bonne mine au mauvais sujet*, anélkül azonban hogy büszkeségemben meghajtanám előtte kalapom.

Kisütött az új aeradalom!

Harsogjon az új *manupropriafestum!* Megváltó eszmém következőleg dörög:

Le a versmértékekkel!

Éljen a szabad költészet!

Social-demokrata elvek a poézisban!

1. *Minden szótag egyenlő.* Eddig is gyalázat volt a hitvány költőnczök által vallott különbség a hosszú és rövid szótag között. Hirdetjük minden szótag egyenjogúságát.

2. *A rím neme előrülletik.* A hírimerek zsarnoksága alól emánczipálni kell a női rimet.

3. *A 6 lábú jámbus főbenjáró bűn.* Mért legyen e jámbusnak 6 lába? Egy tagu szegény versekből hizott meg. Ki kell tépni vagy öt lábát e strófa-bitórlónak.

4. *Lámpásra az alexandrinussal.* Az alkotmány-szerzők abban a históriai helyzetben vannak, hogy urát adhatják e cikkelynek. Három éle van, melyek egyikével u. n. *macedoniai nagy Sándor* — másikkal *II. Sándor muszka czár* — s a harmadikkal *Petőfi Sándor* ellen fordulunk, mint akik nevet adtak e zsarnok-versnek. Ki velők petroliteraturánkból!

5. *Rímünk a kadonczia.*

6. *Eszme helyett »hang.«*

7. *Mérték helyett »esés.«* Az esés az igazi szárnyalás.

8. *A jövő strófája a »bütykös verslád.«*

Beneked Daladár.

Titán Laczi.

Gáspár Gáspár.

Ha ha hahh!

Pauli, gestopte csibuk, kapucziner mit szér fil haut und fűnf hausbrot!

A »M. Állam«-hoz.

Hogy mondjuk majd ezután: *Qui mange du pape, en meurt*, vagy: *Qui mange du jésuite, en meurt?*

Táviratok.

Bécs, sept. 14. Épen most irták alá az osztrák-magyar-török conventiót, melynek értelmében Bosznia és Hercegovina occupatiója az osztrák-magyar költségen építendő vasut befejezéseig teljes kiterjedésében fönáll. Mihelyt az illető pálya a forgalomnak átadatik, az okupacziókáló hadsereg osztrák-magyar területre vonul vissza és az első osztalék-jegy kifizetéséig újabb erődök helyett várakozó állást foglal el. Ha az o. m. hadsapatok közben kifáradnának, szabad leülniök.

*

Tizáni, sept. 14. A béke művelete mind nagyobb haladásnak örvend. Ma csak 486 insurgens esett el s csak 693 sebesült meg. Osztr.-magyar részről 177 halott s 288 félhalott.

Bismarck és Sennyei.

— Eredeti tudósítás. —

Wildbad-Gastein, sept. 15.
BISMARCK és Sennyei találkozása annyi port vert föl az európai sajtóban, hogy mindazt, amit róla irtak, sem is volt szükséges külön leporozni. Még csak azt sem tudjuk, hogy a fölvert port kinek a szemébe szánták.

Én véletlenül ama nevezetes találkozás szem- és fültanuja voltam. Engedjék hát meg, hogy hitelesen leírjam.

Délelőtt volt, körülbelül másfél órával ebéd után, midőn én a Wandelbahnon ülve a vizesés zugását hallgattam. Egyszerre egy monoklit látok a folyosó tulsó végén felragyogni, melyben Ürményire véltem ráismerni. Csalódtam; nem a tanítvány, a mester monoklija közeledett.

Sennyei leült egy asztalhoz s ujságot vett elő, melynek olvasásában elmerült ugyan, de nem végkép, mert feje a hirlap mögüll kilátszott.

E pillanatban a terem másik oldalán megnyílt az ajtó s maga a vas kancellár lépett be. Helyet foglalt ő is, még pedig véletlenül a báró asztalánál. Alig ült le, észrevette ki mellett ül, mert amazt a monokli, emezt a hosszú plajbász árulta el; de mint finom emberek, oda sem néztek egymásnak.

Bismarck szivarra akar gyujtani, de nincs gyufája. Sennyei ezt észreveszi és szolgál egy szál tündstikkorral. Ily szolgálat után Németországnak meg kellett az első lépést tenni.

— Én Bismarck herceg vagyok, lakásom

— Ó tudom! Én meg b. Sennyei.

— Örvendek.

Bismarck hosszabb ideig figyelmesen nézte a bárót, aztán fejét csóválta.

— Min csodálkozik a herceg?

— Önön kedves báró. Én mindig azt hallottam, hogy ön a »fekete báró,« pedig haja után inkább mondható fehér bárónak.

— Herceg, ön ugyan »nálam kezdődő a talpán« —*) jobb viczet vártam kegyelmességédetől.

*) Finom megjegyzés: t. i. ember, aki a bárónál kezdődik. A tudósító.

— Ki vagyok merülve.

Aztán halk hangon a keleti kérdéstről kezdtek beszélni, melyről csakhamar áttértek a terem másik oldalára, hol Bismarck kifejtette a különböző álláspontokat, melyekről a zubatagot tekinteni kell. Mint észrevettem, Sennyei a Bismarcktól nyújtott kilátásokkal meg volt mindaddig elégedve, míg a leboesátkozó köd a tájat egészen elfödte.

E körülbelül negyedórai társalgás alatt a két államférfi többször közeledett egymáshoz, sőt egy ízben a herceg meg is kínálta tárczával a bárót, de constátíthatom, hogy az nem a külügyi, hanem a szívtartéca volt.

A két államférfi közeli közeledés azonban nem volt állandó, mert midőn Bismarck elment, távolodást észleltem közöttük.

Másnap Sennyei jegyét hagyta Bismarcknál, harmadnap meg Bismarck hagyott jegyet Sennyeinél. Mindkettő a kártyájába engedett tekintenem, ennél fogva biztosíthatom önöket, hogy e két kártya nem az a kártya volt, melyet Andrassy ellen ki akarnak játszani.

Proximus dies faciem victoriae latius aperuit.

Másnapra már Victória is bővebbre kitértette a száját!

*

Bureaucratia. = Rácz-bürök.

*

Ariovistus ad pastula Caesaris pauca respondit, de suis virtutibus multa praedicavit.

A Caesar postáira dobokkal felelt, dísznőinak virtusairól sokat prédikált.

*

Ganimedes. = Édes Himfm.

*

Et Germania et Pannonia expugnati et capti nec iam de limite imperii et ripa!

Mind Ausztria, mind Pannonia kikapnak most abban az országban, melyek határában meg nem terem a répa.

*

Sarcasmus. = Szarkászat.

*

Non morieris in bello! = Ne morogj a háboru ellen!

*

Rudis indigestaque moles.

A rud is megemészthetlen tömeg,

*

Porticus et balinea et conviviorum elegantiam.

A malacz és a bálna együtt élnek nagy kényelemmel.

*

. Ἀὐτὸς μὲν ποῦ σὺν καὶ τῆν γῆν κινῆσω.

Adj pénzt tót, és földedet meg fogom kinezni.

Öreg Garibaldi.

Kerek ez a szemle.

VAN-é olyan ember
Nagy Magyarorszáiban.
A ki nem említett
Dalban s imádságban,
Öreg Garibaldi?

Mikor olasz golyó
Kiontotta véred,
Minden magyar szeme
Könnyet ontott értted,
Öreg Garibaldi.

S a hálátlan olaszt,
Bár nem érdemelte,
Miattad a magyar
Akkor is szerette,
Öreg Garibaldi!

Azóta sok év mult,
Sokat elfeledtél!
Hösbül beteg ember
Vénbül gyerek lettél
Öreg Garibaldi!

Elfelelted azt hogy
Mig az olasz szaladt:
Magyar hősök álltak,
S győztek zászlód alatt,
Öreg Garibaldi!

Ha ezek melletted
Nem harcolnak akkor:
Hadvezér, hős helyett,
Lennél ma kalandor,
Öreg Garibaldi!

Mi jut hát eszedbe,
S vágsz oly fába fejszét,
Melyen dicsőséged
Ugy hull mint pelyh szét,
Öreg Garibaldi?

Nem tanultad még ki:
Hogy harcol a magyar?
Meggyőződni erről
Vén fejed most akar
Öreg Garibaldi?

És semmi se fájna
Nekünk, hidd el, jobban:
Mintha csúfjá tennénk
Ily késő napokban
Öreg Garibaldi!

Ugyan ne bolondozz!
Hát teher az néked,
Hogy mi még most is ládd,
Ugy szeretünk téged,
Öreg Garibaldi?

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

Püf neki — bumm!

Szóll az álgyu az grániczon,
tágítanám ki helette zajtat
a hercegoszvinyas magyar nem-
zeti kaórrmányt! Mirges vagyok,
hogy nem Párizsba hazafijaskod-
hatok, hanem vissza kő fanyaron-
nom az én ides idegöny hazámba,
akihöl ugy hozzá tódják most az
fejelés rongyországokat, hogy a
fülünk se látszik ki a nagy szár-
bul.

Csak igaz az a példabeszéd,
hogy mindenütt jó, csak itthol
nem!

Az magyar bakkancsos mőnjön paczifikának Bos-
nyába? Hát odalikadt ki a szittyaturkus barátság,
šadnám el gvánónak. Bele is estünk az okkupácza.

Mán látom, ebből a zács-bihácsbul csak az én di-
plomatikus tapéntatom kaparintja ki éldes nemzetemet.
Nem a kanja végzi zajtat el emással! Mer azt tanú-
tam Párizs várassába hogy aszongya: sersé la famm!
Asszonyrul kő neki kerfűni az várnak és nem harsogó
nép-jussal vagy menydörgő uchácziussal.

A pik-dámáimot, akiket azon frissen hoztam haza
Franczijaországbul, föl is viganóztatom jó bögyösre.
Menek vellek igenyest az lógerba. Eesőbbet a Czapáry
regementyihöl állitok be, oszt a Filipóczy gyenerálishol.
Ekkis makk-disznót is eresztök közibéjük, mer rájuk fér.
Maj mettanuják ebből, hogy ha nem fog mán a bécsi
tudomány, akkó röffentse el magát a kőbányai filozofia.
Ha nem tanúják mög a verist, maj mettudják ebből az
ütést.

Mer aszondom én: kőfálnál, vas toronnál erősebb
az kártyavár. Megdönti az a dányst, kalmuká-
nyust, mohamedányust: csak nem rá — ha' bellüle kő
puskázni.

Hadd is szölljék hát az a strategyikus mentő
csöndes!

Püf neki — bumm!

MEGTORLÁS. I.

(Hajdan.)

Ha akkor Szapáryval szántott a török —

MEGTORLÁS. II.

(Most.)

S. GERBER & Co.

— mért ne szánthasson most Szapáry a törökkel?

(bölc Salamon Ferencz mondásából.)

Magyar félhivatalosság.

— A »HON és ELLENŐR« nyomán. —

BIZONYOS emberek nem áttallanak egy conventióról fecsegni, melyet Ausztria-Magyarország Törökországgal az occupált Boszniára nézve meg akar kötni. Gyalázatos gondolat! Képzhető-e, hogy az a föld, melyet száz meg száz osztrák-magyar fiának vére forrasztott a monarchiánkhoz, idegen fejedelemnek maradjon alávetve? Valóban gyalázatos, — vagy, hogy enyhébb szóval éljünk, vigasztalan gondolat! A mi föladatunk-e valjon, idegen tartományokat ujja szervezni, hogy utóbb korábbi gazdájuknak visszaszolgáltassuk? Fölötte kellemetlen kilátás, valóban! Hiszen, ha épen igazságosak akarunk lenni, elég ok hozható fel arra nézve, hogy volna némi gyakorlati értéke annak, meghagyni a portát Bosznia fölött való fönnségi jogaiban, s e szempontból az ily conventiót menthető, ha bár sajnálatos balfogásnak lehetne talán mondani. Mert sajnálatos volna ez egyesség szemben azokkal a nagy áldozatokkal, melyeket Boszniában hoztunk s szemben ama csorbulással, melyet állam-intezőink tekintélye fog szenvedni, jóllehet figyelembe vétele annak, hogy a berlini szerződés csak az occupatió, nem pedig az annexio jogát adta meg nekünk, egy erre vonatkozó magán-conventiót csak mellék és közönbös eljárásnak tüntethet föl. Közönbösnek csak annyiban, amennyiben általa egy már fönálló viszony újból állapított meg, de nem annyiban, amennyiben Oroszországot erkölcsileg kényszerítjük Bulgária kiűritésére. Ez oldalát véve fontolóra, az említett conventió határozottan genialis sakkhuzásnak bizonyul, melytől föltétlen elismerésünket lehetetlen megtagadnunk.

Levél a szt.-Gellérthegyéről.

*Boszorkányos Varga János uram ö kigyelmének
ott a hol.*

Hajja az Ur!

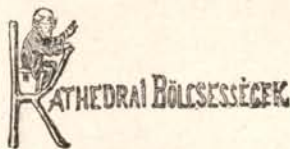
Aszongyák, hogy az Ur irta azt a »Babonák könyvét«, akibe azt állítja, hogy nincs boszorkány, s hogy az babona hiábavalóság. Hát az vak tyuk, hogy az Ur legújabb színi komédiája: »A malom alatt« azért bukott meg, mert **pén-ten** adták először s a hónap **13-ik** napján? Erre tanáljon kádenciát az Ur!

Seprőnyeles köszöntéssel

Szt.-Gellérthegy, 1878. szept. 13-án éjfélkor a keresztuton

Tóti Dorka, m.(acska) k.(arma)

géczi főfő boszorkány tekintetes nemes Szathmár vármegyében.

A mappát úgy nézze, hogy mindig a szeme előtt legyen.

*

Mikor Isten a teremtést befejezte, nyugodni ment; azért nincs vasárnap iskola.

*

A görög nyelv hasznát már többször fejtegettem, ismételve mondom, hogy e nélkül nem lehet érettségi vizsgát tenni.

*

Nem mondhatjuk lakol helyett laksz, mert nincs a magyarban x betű.

*

A palócok a szókat úgy ejtik ki, mintha nem is saját nyelvükön beszélnének.

*

A táltosok fehér lovakat áldoztak a szent források tüzendél.

*

A XV. század legnagyobb találmányai Schwarz Berthold és Gutenberg János.

*

Ha farkas és tigris veszekszik, a latin közmondás szerint az oroszlán lesz a győztes.

*

A kávé ha megőrölik is csak kávé marad.

*

Romlottságunk a mostani korban roppant nagy térre szorult.

*

A nők nyáron sérthető részeit a nap által.

*

Nagy szerencse, ha valaki szerencsétlenül feldől, és semmi baja sem esik.

*

Villanyosok oly testek is lehetnek, melyek börrrel dörzsölhetők.

SIR-IRAT.

K. M.

1817-1850-1866.

(Magyaráztatul annyit, hogy az érdemes K. M.-et 1850-ben félholtan vágták le egy kötélről, melyre magát kontár módon felakasztotta.)

— Sokfélekép lehet megmenteni a hazát. —

Nagyon Tisztelt érdemtelles Főerdész ur kívánom az nagy uristentül hogy ezen rendjeim testi s lelki javakban érje hűtvesével és nemzetjeivel együtt árasza rájuk az nagy ég ura legmagosab áldását és mint esmeretlen hírét halottam, hogy Finom és ügyes nagyon tisztelt Főerdész ur kérném nagyon szépen nemskára nagy veszélben lesz a hazánk hogy valahogy tuduánk okoskodni kéрни Fognám én igen nagy Tudos könyvből olvastam asztat hogy a hollonak Fiát még az anyna kinem szállítja a Fészkből akaszd Fel egy ágra és az anynahollo meg szégyenli magát hogy a Fija Fellvan akasztval ollan követ viszaszájában hogy senkise lássa meg tsak mikörünkben nits nagy erdők és odairok hogy tudom bakonyi erdőkben lehetnek sok hollok ottan meg lehet eztet próbálni legyen szives sziveskedjen kértemért megpróbálni több hollokat is nyakánál Fogval akasztasson fel és Fog sikerülnyi ez a sor én 60 éves vagyok és szeretnék ollan kis küvet a haza boldogságáér és kéрни fognám ügyeskedjen ezen mert hallottam a holó márcziusban költ és senki ne eszdet ki ne beszélje legnagyobb titokban tartya ezzel maradok legalázatosab szolgáija

F. Gy. órás.

— Az eperjesi temetőből. —

T. I.

(1840 † 1861.)

ERed tünekeny hajnat álom volt
és ah!

Mily boldogító az mit almodál
Lata is igyle boldogságotat s szep
Álmodból főh ezente a halál
Rideg valóra ébredél fel és
K semmiségbn lon a fóléhreres. *)

A „BUDAPEST,” augusztus 26. számából. —

A budapesti iskolaszéki választások. Ma reggel 9 órakor kezdődtek meg a főváros mind a tiz kerületében a választások. Az ügy fontosságához képest a választók mindamellet igen kevesen jelentek meg, ugy hogy a szavazás gyorsabb előmenetele igen lassan haladt előre.

— Jegyző-könyv. —

Mely szerent alol írot hogy rétságh köségben Jegyző könyv fölvétetet aprilyis 18-án 1878-én hogy S. Andras és S. Istvany hivatkosztak volna A. rétsagi köség Elyöljárósagra hogy belső telyeket Mint funtust lyelki ismeretes szerént két felyé Méreség tehat megis törtent hanem mint S. Istvan semiben sem vona-

*) A sárkő uj.

kodot hanem a rétsagi köség előljárokknak kivansaga szerint meg alapítot díjat Mint 40 kr betszülyetesen lyefizete de miutan S. Andras az vonakodvan hogy ő bizon egy krajczart sem fizet akor tsak ugyan ösze talalkosztunk volna, a T. fő szolgabiró Urat és a panaszt terjesztetünk elyöt tehat akor hatalmat advan Mint, t. fő szolgabiró úr hogy nem e tnyuk véghöz hajtani és tsak ugyan meg is történt mert a köségi bokter által véghöz volt hajtandó és makatsagban ki ösmerkesznyi találatot hogy 40 kr helyet fizetet volna mint köségi birajanak 1 frtot de miutan ez tsak ugyan 12-en megtörtént és 14-en mint testverje hozaja ment volna, és aszt kerdezven tölye mint S. Andrasnetól hogy fizete ezér valamit akor aszt felelte neki testver huga fizetem bizon anak a bűdös Misiknek 1 frtot tehat ara Megkérem a, tisztelt köség Elöljáróságot hogy ezen bizonyos szemelt mint S. andrasnót megfenyitenyi szives lelki ösmeretes eljárásal = kegyeskegyék

Ezenel a Jegyző könyv felvétetet

és föl olvastatot és ala iratatot lyend mint fent.

Kelt R—n April 18-án 1878-én.

Elyötünk.

N. N. N.

Helyreigazítás.

— Fénykép után. —

— Ez az igazi Tissot, aki most franciaia könyvet ír Magyarországról. Nem csak szivós, de elmés férflu, sőt flozofus is! Még csak homlokát sem ráncolta össze a miatt, hogy Erdélyben azt hitte róla egy góbé, hogy ő a Tisza Kálmán. Pedig mekkora közöttük a különbség! Tissot megírja — Tisza meg kitörüli Magyarországot.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Több szombathelyi. Salamon gazda valóban mozgósított s most valahol ott jár Szerajevo körül. Adja Jehova, hogy épkézláb térjen vissza! — **H. K.** (Bpest.) Szedegetünk belőlük. — „Nyitrai távfőnök. Becsüljük a németet ha rosszul tud is magyarul. — Αλοπηξ. Ha eredeti a képezme, (Temp. mut.) örömmel rajzoltatjuk meg, mert jó ám. — Figyelmeztető. Mond valamit. Meggondoljuk. — **M. S.** (Mkl.) Nem alkalmas a megrajzoltatásra. A képen a situatio lehetőleg egyszerű legyen. — **K-s. P.** (Bpst.) A tudakolt urak (M.B., T.L., K.T., Mncls, stb.) rendszeren

Budapesten laknak; csak a nyári hónapokban szoktak szerte járkálni a nagy világban. — **A. K.** (Epps.) Nevezetes lelet! Közöljük. — **K. M.** (Tlms.) Jó hasznát fogjuk venni. — **M. S.** (Ber.) Fájdalom, annak idején távol voltunk; most már elavult. — „Sincerus.“ Kellemetlen reklám-ize van. A másik teszi. — **F. I.** (Ses.) Más alakban már közöltük. — **Ö. R.** Az olyan apró-cseprőségért, mely özönével szakad asztalunkra, honorarium nincs kitűzve. Ha megszünteti is küldeményeit, a »B. J.«, úgy a hogy, de mégis csak folytatni fogja pályafutását. — **G. G.** (Bpst.) Sikerült. A rajz is csinos. Folytassa. — **S. F.** (Ujv.) A mult számban hírül adtuk már a kommandáns berukkolását, szives üdvözleteinkkel egyetemben. A mostani levélre csak azt feleljük, hogy »helyese«, úgy lesz a mint kívánja. Sajnáljuk, hogy a puska ellensége a tollnak. Hiába! inter arma silent musae. A golyóbis pedig, megtudván ki akar beléje ütközni, udvariasan ki fogja kerülni.

Forsponttagadó, szeretett Haza!

Lám, én forspontadó vagyok.

Ha már élelmet nem vihetek sebesült gyerekeinknek, legalább hadd vigyek elmeélt.

Ha tépést nem is, legalább egy pár karmolást.

Ha bort nem is, legalább egy pár csöpp spiritust.

Ha ágyut nem is, de röppen-tyűt.

Az elmaradt gulyásosba legalább kerüljön néhány csű paprika, sómorzsa, borsszem.

Az éhezőknek csicseriborsó, a szomjazóknak viczforrás.

Több én tőlem nem telik.

Hogy pedig ez az én közadakozásom táborba, kórházba bőven érhessen oda: kenjed meg az én szekérkém tengelyeit. A táltoskáimat vig ostorpattogással majd biztatom én.

BORSSZEM JANKÓ

élczelmezési vállalkozó.

Október 1-vel új előfizetést nyitunk a »Borsszem Jankó«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.

Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Budapest, 1878. szeptemberben.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.